

STANDARDY OCHRONY DZIECI
W DUSZPASTERSTWIE MŁODZIEŻY
ARCHIDIECEZJI GDAŃSKIEJ

(wersja skrócona)

STANDARDY OCHRONY DZIECI W DUSZPASTERSTWIE MŁODZIEŻY ARCHIDIECEZJI GDAŃSKIEJ

(WERSJA SKRÓCONA)

1. NAJWAŻNIEJSZE ELEMENTY STANDARDÓW OCHRONY DZIECI

- Standardy ochrony dzieci to zasady, które mają przyczyniać się do tworzenia bezpiecznego środowiska w taki sposób, by każde dziecko mogło się czuć w Duszpasterstwie Młodzieży dobrze, było w niej akceptowane i szanowane. Standardy określają również sposób reagowania na krzywdę lub niestosowne zachowanie w Duszpasterstwie Młodzieży lub poza nim, a także wyznaczają sposób postępowania z osobą krzywdzoną i sprawcą.
- Każda osoba w Duszpasterstwie Młodzieży odpowiedzialna jest za tworzenie bezpiecznego środowiska: księża, siostry zakonne, pracownicy, animatorzy, rodzice, dzieci i młodzież. Wszyscy razem starają się współpracować w trosce o dobro wspólne.
- W Duszpasterstwie Młodzieży wyznaczona jest osoba, która ma szczególną odpowiedzialność w zakresie ochrony dzieci i młodzieży przed krzywdzeniem:

OSOBA ZAUFANA:

Mirosława Górlikowska

tel.: + 48 791 090 332

email: mlodziej@diecezjagdansk.pl

- Wszystkie działania powinny być podejmowane w trosce o dzieci i młodzież, zapewniać im poczucie bezpieczeństwa oraz wspomagać ich rozwój.
- W Duszpasterstwie Młodzieży organizowane są różne inicjatywy edukacyjne skierowane do pracowników, animatorów, rodziców, dzieci i młodzieży. Szkolenia i warsztaty dotyczą sposobów tworzenia bezpiecznego środowiska, ochrony przed krzywdzeniem i przeciwdziałania różnym formom przemocy.
- Niedopuszczalne jest stosowanie jakiegokolwiek formy przemocy (fizycznej, psychicznej czy seksualnej) przez pracowników Duszpasterstwa Młodzieży lub dzieci.
- Każdy sygnał świadczący o tym, że dziecko może doświadczać przemocy ze strony osoby dorosłej lub innego dziecka w Duszpasterstwie Młodzieży lub poza nim, jest zawsze bardzo poważnie traktowany przez pracowników. Każda sytuacja jest odpowiednio badana, a podejmowane działania mają na celu jak najszybsze przerwanie krzywdzenia i udzielenie wsparcia osobie, która go doświadcza. Pracownicy Duszpasterstwa Młodzieży podejmują działania według zasad określonych w pełnej wersji standardów ochrony dzieci.
- Kiedy dzieje się coś niepokojącego, szczególnie wtedy, gdy dzieci i młodzież są krzywdzeni przez innych lub są świadkami krzywdy innej osoby, niezwłocznie powinni o sytuacji poinformować pracowników Duszpasterstwa Młodzieży/animatorów/osobę zaufania.
- Szczególnie ważną częścią standardów są zasady bezpiecznych relacji między dorosłymi a dziećmi oraz między dziećmi. Mają one służyć tworzeniu bezpiecznego i przyjaznego środowiska

w Duszpasterstwie Młodzieży. Pracownicy/animatorzy będą zawsze reagować na przekraczanie i nierespektowanie przyjętych zasad.

- Podstawową zasadą jest równe traktowanie wszystkich dzieci. Godność każdej osoby jest w Duszpasterstwie Młodzieży szanowana. Jednocześnie uwzględnia się wyjątkowość i indywidualność każdej osoby, co wymaga dostosowania metod i podejścia uwzględniającego jego potrzeby i sytuację życiową.
- Pracownicy Duszpasterstwa Młodzieży powinni reagować na niewłaściwe zachowania dziecka wobec samego siebie, rówieśników lub dorosłych, upominając go i stosując przyjęte w Duszpasterstwie Młodzieży środki dyscyplinujące. Jest to przejaw troski osób dorosłych o bezpieczeństwo i prawidłowy rozwój dzieci.
- Troska o bezpieczeństwo i dobre relacje dotyczy również Internetu i komunikacji drogą elektroniczną. Duszpasterstwo Młodzieży dba o to, by dostęp do Internetu był bezpieczny, wprowadza rozwiązania ograniczające możliwość dostępu do treści szkodliwych. Ponadto pracownicy reagują na niebezpieczne, szkodliwe i krzywdzące sytuacje dziejące się w przestrzeni internetowej. Dziecko zawsze może poprosić o pomoc, gdy ono samo lub ktoś inny doświadcza krzywdzenia w sieci.
- Pracownicy Duszpasterstwa Młodzieży dbają o ochronę wizerunku dzieci i młodzieży. Rodzice decydują, czy wyrażają zgodę na publikację zdjęć i filmów prezentujących wizerunek ich dzieci. Podczas różnych wydarzeń związanych z działalnością duszpasterską są robione zdjęcia i nagrywane filmy, które mogą później być wykorzystane w mediach społecznościowych. Mogą być na nich obecni tylko ci, których rodzice wyrazili na to zgodę. Każde dziecko w momencie wykonywania zdjęć lub nagrań ma prawo powiedzieć, że nie chce, by jego wizerunek w materiałach z tego konkretnego wydarzenia był publikowany. Pracownicy szanują decyzję dziecka. Powyższa zasada nie dotyczy sytuacji, kiedy wizerunek osoby stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz lub impreza publiczna.
- Dzieci i młodzież powinny szanować prawo do prywatności rówieśników oraz dorosłych, dlatego nie mogą publikować w przestrzeni internetowej i w swoich mediach społecznościowych wizerunku innych osób bez jej wiedzy i zgody.

2. ZASADY BEZPIECZNYCH RELACJI PRACOWNIKÓW DUSZPASTERSTWA MŁODZIEŻY Z DZIEĆMI

W standardach ochrony dzieci znajduje się szczegółowy kodeks zachowań, który powinien być respektowany przez wszystkich pracowników Duszpasterstwa Młodzieży. Poniżej zamieszczamy streszczenie najważniejszych zasad obowiązujących osoby dorosłe.

- Pracownicy Duszpasterstwa Młodzieży podejmują działania dla dobra dzieci i w ich najlepszym interesie.
- Każde dziecko jest traktowane z szacunkiem, uwzględnia się jego godność, prawo do prywatności, a także indywidualne potrzeby, zdolności i sytuację życiową.
- Indywidualne podejście nie może oznaczać niesprawiedliwego faworyzowania wybranego dziecka.
- Pracownicy dbają o tworzenie odpowiednich relacji z dziećmi, właściwych dla osób dorosłych, opartych na szacunku, zaufaniu i respektowaniu odpowiednich granic w komunikacji i kontakcie fizycznym.
- Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy w jakiegokolwiek formie.

- Niedopuszczalne jest nawiązywanie z dziećmi i młodzieżą jakichkolwiek relacji o charakterze seksualnym czy romantycznym.
- Niedopuszczalne jest utrwalanie wizerunku dzieci dla celów prywatnych.
- Każdy kontakt z dziećmi jest jawny i wynika z realizacji zadań i działań prowadzonych na rzecz Duszpasterstwa Młodzieży. Pracownicy nie mogą utrzymywać relacji prywatnych z dziećmi (poza sytuacjami, gdy kontakty poza Duszpasterstwem Młodzieży wynikają z innych przyczyn – np. pracownik jest członkiem rodziny bądź znajomym rodziny dziecka).

W sytuacji, gdy dorośli nie stosują się do przyjętych zasad, świadek takiego zachowania może zgłosić sprawę do osoby przyjmującej zgłoszenia, innego pracownika Duszpasterstwa Młodzieży, którego darzy zaufaniem, lub bezpośrednio do Diecezjalnego Duszpasterza Młodzieży.

3. ZASADY DOTYCZĄCE BEZPIECZNYCH RELACJI MIĘDZY MAŁOLETNIMI, A W SZCZEGÓLNOŚCI ZACHOWANIA NIEDOZWOLONE

Zasady bezpiecznych relacji między dziećmi poznali wszyscy pracownicy i współpracownicy Duszpasterstwa Młodzieży, dzięki czemu mogą oni umiejętnie i adekwatnie do zaistniałej sytuacji reagować na każde niewłaściwe zachowanie czy przemoc. Również dzieci powinny przestrzegać poniższego kodeksu podczas spotkań w Duszpasterstwie Młodzieży i poza nim, w kontakcie bezpośrednim i wirtualnym.

Równe traktowanie i szacunek dla każdej osoby

- Traktuj innych tak, jak chcesz, aby inni traktowali Ciebie.
- Pamiętaj, że każda osoba jest kimś wyjątkowym i szczególnie obdarowanym przez Boga. Należą się jej szacunek i troska o jej dobro.
- Bądź tolerancyjny – szanuj odmienny wygląd, przekonania, poglądy i cechy koleżanek/kolegów.
- Pamiętaj, że przez różnorodność wzajemnie się ubogacamy.
- Masz prawo do zabawy i relacji z każdym dzieckiem, ale pamiętaj, że nie zawsze inne dziecko ma chęć do kontaktu z Tobą w danym momencie. Uszanuj to.
- Zachowaj otwartość i bądź wrażliwy na wszystkie osoby, nawet jeśli nie należą do grona Twoich najbliższych przyjaciół. Nie wykluczaj ich ze wspólnych działań, rozmów i szkolnych aktywności.

Zasady komunikacji między dziećmi

- Zachowuj życzliwość i szacunek wobec koleżanek/kolegów.
- Pamiętaj, że każdy ma prawo do wyrażania swojego zdania, myśli i przekonań, o ile nie naruszają one dobra innych osób.
- Słuchaj innych, gdy mówią. Nie przerywaj innym, gdy się wypowiadają. Zachowuj kulturę słowa w każdej sytuacji.
- Stosuj formy grzecznościowe.
- Pytaj o zgodę na kontakt fizyczny (przytulenie, pogłaskanie).

Szacunek dla cudzej własności, prywatności i przestrzeni

- Szanuj rzeczy osobiste i mienie innych osób.
- Zapytaj, jeśli chcesz pożyczyć od kogoś jakąś rzecz.

- Nie przeglądaj prywatnych rzeczy innych osób bez ich zgody. Każdy ma prawo do prywatności.
- Nie rób zdjęć, nie nagrywaj ani nie rozpowszechniaj wizerunku kolegów/ koleżanek i innych osób bez ich wyraźnej zgody.
- Pamiętaj, że każdy ma prawo do przestrzeni osobistej. Jeśli inna osoba potrzebuje chwili samotności, uszanuj to. Naruszanie tej przestrzeni może rodzić konflikty.

Zakaz stosowania przemocy w jakiegokolwiek formie

- Nie stwarzaj sytuacji, w których ktoś czułby się celowo pomijany, izolowany.
- Nie stosuj przemocy fizycznej. Szturchanie, popychanie, kopanie czy siłowe przytrzymywanie kolegi/koleżanki naruszają jego/jej integralność fizyczną.
- Szanuj przestrzeń intymną kolegów/koleżanek. Nigdy nie dotykaj ich w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
- Nie wyśmiewaj, nie obgaduj, nie ośmieszaj, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj kolegów/koleżanek.
- Nie wypowiadaj się w sposób obraźliwy o rodzicach kolegów/koleżanek.
- Nie zwracaj się w sposób wulgarny do innych.
- Pamiętaj, że żarty są wtedy żartami, kiedy nikt z ich powodu nie cierpi. Jeśli tak jest, natychmiast zakończ taką zabawę słowną.
- Nie narażaj siebie i innych uczniów na sytuacje zagrażające życiu i zdrowiu fizycznemu czy psychicznemu.
- Nie wyrażaj negatywnych, prześmiewczych komentarzy na temat zachowania, pracy, wyglądu kolegów/koleżanek.
- Nie zabieraj rzeczy należących do innych bez ich zgody.

Szacunek w kontaktach internetowych i zakaz cyberprzemocy

- Szanuj innych i traktuj ich tak, jak chcesz, by traktowali Ciebie – dotyczy to wszystkich typów Twojej aktywności w sieci. Po drugiej stronie ekranu jest drugi człowiek.
- Pamiętaj, że cyberprzemoc często zaczyna się od tzw. „niewinnych żartów”. Nie każdy ma takie samo poczucie humoru. Uważaj na to, co piszesz i co publikujesz, w Internecie nic nie ginie. W świecie wirtualnym łatwo poruszyć lawinę wzajemnych niechęci, co może doprowadzić do konkretnej formy przemocy.
- Nie udostępniaj kontaktów do innych osób (telefonicznych, mailowych) bez ich zgody.
- Dbaj o swój oraz innych wizerunek w sieci – nie publikuj wrażliwych danych, powierzonych ci informacji oraz zdjęć i filmów ośmieszających innych. Szanuj ich prywatność.
- Chroni intymność swoją i innych. Nie wysyłaj i nie udostępniaj zdjęć lub filmów, które by ją naruszały.
- Sprzeciwiaj się hejtowi, sam nie publikuj obrażających i agresywnych komentarzy oraz reaguj, gdy zauważysz, że ktoś jest poniżany w Internecie. Nie przysyłaj dalej ośmieszających wiadomości. Zgłoś takie działania odpowiednim osobom.
- Nie prowokuj innych do niepotrzebnych, nieuzasadnionych kłótni. Trolling, świadome poniżanie, nękanie i zaczepki są zachowaniami niedopuszczalnymi.
- Nie wykluczaj swoich rówieśników z grup w mediach społecznościowych z powodu swoich prywatnych niechęci.
- Nie podszywaj się w Internecie pod inne osoby. Takie zachowanie w cyberprzestrzeni jest kradzieżą tożsamości. To jest przestępstwo.
- Jeżeli zauważysz, że ktoś nie wylogował się ze swojego konta, nie wykorzystuj tej sytuacji do działań, które przyniosłyby mu szkodę, ale życzliwie poinformuj go o jego nieuwadze.
- Pamiętaj, że groźby, pomówienia, nawoływanie do nienawiści, prześladowanie, ośmieszanie w cyberprzestrzeni także są karalne. Twoje działania w sieci nie są anonimowe.

Sposoby pokojowego rozwiązywania konfliktów

- Wycisz się, uspokój, zatrzymaj niepotrzebną kłótnię, zanim stracisz nad sobą kontrolę. Zastanów się, co chcesz osiągnąć. Jeśli to możliwe, podejmij spokojną rozmowę z drugą stroną.
- Umów się na rozmowę w bardziej stosownych warunkach, w ten sposób zyskasz czas na konstruktywny dialog.
- Powiedz, co według Ciebie jest problemem, co przyczyną nieporozumienia, czego oczekujesz. Słuchaj drugiej osoby. Dopytaj o jej odczucia i oczekiwania. Podsumuj to, co usłyszałaś/usłyszałeś dla upewnienia się, czy dobrze zrozumiałaś/zrozumiałś jej komunikat.
- Upewnij się, że Twój rozmówca powiedział wszystko odnośnie do swoich odczuć.
- Wspólnie wymyślcie rozwiązanie satysfakcjonujące obie strony.
- Jeśli nie uda się Wam dojść do porozumienia, poproś o pomoc osobę dorosłą, aktualnego opiekuna grupy. Porozmawiaj o tym z Twoimi rodzicami. Nie rozwiązuj konfliktu samodzielnie.
- Nie bądź obojętny, gdy komuś dzieje się krzywda. Zawsze poinformuj o tym osobę dorosłą.

Wykaz telefonów, adresów i instytucji świadczących wsparcie ofiarom przemocy

1. **800 70 2222** - Linia wsparcia dla osób w stanie kryzysu psychicznego Jest linią całodobową i bezpłatną dla osób dzwoniących. Pod telefonem, mailem i czatem dyżurują psycholodzy Fundacji ITAKA udzielający porad i kierujący dzwoniące osoby do odpowiedniej placówki pomocowej w ich regionie
2. **116 123** - Ogólnopolska Poradnia Telefoniczna dla Osób Przeżywających Kryzys Emocjonalny, wsparcie w kryzysie emocjonalnym bezpłatnie, całodobowo, 7 dni w tygodniu
3. **22 594 91 00** - Antydepresyjny Telefon Forum Przeciwko Depresji, wsparcie w depresji bezpłatnie, środy i czwartki w godz. 17.00-19.00
4. **800 108 108** - Telefon wsparcia dla osób w żałobie i po stracie bezpłatnie, w dni powszednie w godz. 14.00-20.00
5. **112** - numer alarmowy bezpłatnie, całodobowo, 7 dni w tygodniu
6. **800 12 00 02** - Ogólnopolski telefon dla ofiar przemocy w rodzinie „Niebieska Linia”, adres e-mail niebieskalinia@niebieskalinia.info
7. **58 511 01 21** Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Gdańsku (**czynny całą dobę**), e-mail: goik@gdansk.gda.pl

Specjaliści OIK służą wsparciem:

- w sytuacjach zagrażających zdrowiu lub życiu człowieka (przemoc, próby samobójcze, klęski żywiołowe), w obliczu innych poważnych zagrożeń i kryzysów (nadużycia seksualne, uzależnienie),
- w sytuacjach trudnych psychologicznie (utrata bliskiej osoby, rozwód, konflikty rodzinne, bezrobocie), osobom przeciążonym psychicznie, żyjącym w stanie przewlekłego stresu,
- osobom przeżywającym nagłą niekorzystną zmianę w życiu (ciężka choroba, zdrada partnerska, utrata pracy).
- Wsparcie dla osób doświadczających przemocy domowej, tel. kom.: **797 909 112** (całodobowo). Pomocna strona na FB: [OIK Profil](#).
- Delegat ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży w Archidiecezji Gdańskiej, Ks. Mirosław Piskozub email: delegat@diecezjagdansk.pl, tel: **799 097 137**